

falde. Den kommunale andel i 1999 er ca. 7 mill. kr. Finansårsvirkning i 1999 skønnes at være 50 mill. kr. for staten.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser, hvortil dog skal bemærkes, at i det omfang forslaget medfører udgifter for Finanstilsynet, afholdes disse udgifter af statskassen. Udgifter til Finanstilsynet i øvrigt dækkes af institutterne.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser og skønnes ikke at have administrative konsekvenser for virksomhederne.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Det kan diskuteres, hvorvidt en særlig skatteordning som den her foreslåede til fordel for en specifik sektor udgør en form for statsstøtte og derfor skal notificeres i EU. I givet fald er det periodiseringsprincippet, der skal notificeres i EU, da det adskiller sig fra periodisering af tab i andre sektorer. EU-retten anerkender penge- og realkreditsektorens særlige samfundsmæssige betydning. Det afspejler sig såvel ved, at sektoren er underkastet særlige bankdirektiver, som at disse stiller særlige kapital- og regnskabskrav. Det særlige periodiseringsprincip er en skattemæssig tilpasning hertil.

I modsætning til almindelige erhvervsvirksomheder er penge- og realkreditinstitutter underlagt et særligt regelsæt for beregning af regnskabsmæssige hensættelser. Disse fremgår af Finanstilsynets regnskabs-

bekendtgørelser. I henhold til art. 13.2 i andet bankdirektiv (89/646/EØF) skal hjemlandets kompetente myndigheder kræve, at der i alle kreditinstitutter findes en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Der er ikke fri adgang til hensættelser. Da sigtet er et retvisende regnskab, griber Finanstilsynet ind, hvis hensættelserne vurderes at være for små eller for store. Finanstilsynet har endvidere tilkendegivet at ville gennemføre de fornødne præciseringer i regnskabsbekendtgørelserne for kreditinstitutter, således at det tydeliggøres, at hensættelser skal ske således, at aflagte regnskaber giver et retvisende billede af penge- og realkreditinstituttets situation. I bekendtgørelsen vil der også blive foretaget en præcisering af bestemmelserne om tilbageføring af hensættelser, idet det vil blive fastsat, at hensættelser skal tilbageføres, når begrundelsen for den foretagne hensættelse ikke længere består. I den nugældende bekendtgørelse er tilbageførelse en mulighed ikke en pligt. Tilbageførelse har dog altid skulle foretages, såfremt regnskabet ikke ville være retvisende uden tilbageførelse. Ændringerne får gyldighed for årsregnskaberne 1998.

De øvrige EU-lande har generelt skatteregler, der i hovedtræk svarer til dem, der ved dette lovforslag lovhjemles i Danmark. Det skal desuden bemærkes, at udenlandske pengeinstitutter i Danmark også som nævnt vil blive beskattet efter de her beskrevne regler. Bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 1, indeholder en omtale af problemstillingen i relation til hjemlandstilsyn.

Ordningen vil for god ordens skyld blive notificeret for EU-kommissionen. Det sker i lyset af såvel Danmarks traditionelle statsstøttepolitik som for at undgå enhver form for tvivl.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.